

Dosarul nr. 1r-875/25
Buiucani
Nr. PIGD 1-24061074-02-1r-29072025
Elena

Judecătoriei Chişinău, sediul
Judecător: Costiuc

DECIZIE

2 decembrie 2025
Chişinău

mun.

Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru
Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecător
Judecători

Bulhac Ion
Pîslariuc Vitalie şi Mămăligă Natalia

a judecat, în ordine de recurs, *în lipsa participanţilor la proces*, recursul declarat de avocatul Gladun Viorica în interesele inculpatului Meşina Constantin, împotriva sentinţei Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 7 mai 2025, în cauza penală de învinuire a lui:

Meşina Constantin *****, născut la data de *****, IDNP *****, domiciliat în raionul *****, satul *****, studii superioare, căsătorit, persoane la întreţinere nu are, nu se află la evidenţă la medicul narcolog sau psihiatru, fără antecedente penale,

de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal.

Termenii de examinare a cauzei:

Instanţa de fond din 05.06.2024 – 07.05.2025;

Instanţa de recurs din 29.07.2025 – 02.12.2025.

Procedura de înştiinţare a participanţilor la proces a fost executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru -

A C O N S T A T A T:

Soluţia şi argumentele instanţei de fond:

Prin sentinţa Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 7 mai 2025 s-a recunoscut vinovat Meşina Constantin *****, născut la data de *****, IDNP *****, de săvârşirea infracţiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal şi în baza

acestei norme, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

S-a adus la cunoștința inculpatului Meșina Constantin *****, faptul că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie.

În cazul dat, se va considera că sancțiunea amenzii este executată integral, în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (31) Cod penal.

S-a confiscat, în beneficiul statului, o bancnotă cu nominalul de 100 (una sută) lei MDL, cu seria și numărul F0131 924958, cu anul emiterii 2015, recunoscută și anexată în calitate de corp delict prin ordonanța din 11 martie 2024.

S-a păstrat la dosar documentul: - copia procesului-verbal cu privire la contravenție din 10 februarie 2024, întocmit în privința lui Meșina Constantin, în baza art. 228 alin. (1) Cod contravențional.

*Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Meșina Constantin *****, la data de 10 februarie 2024, aproximativ la orele 08:35 min., conducând mijlocul de transport de model „Mercedes Sprinter” cu n/î ***** *****, deplasându-se pe str.Burebista, mun. Chișinău, a fost stopat în apropierea imobilului 18 din strada specificată de către angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, implicați în serviciul de menținere a ordinii publice și asigurare a circulației rutiere în sectorul Botanica, cu automobilul de serviciu de model Skoda Octavia cu n/î MAI *****, ***** ***** și ***** *****, aflați în exercițiul funcției conform fișei de post și graficului de serviciu, care în timpul verificării actelor au constatat că numărul de locuri din mijlocul de transport stopat nu coincide cu numărul de locuri indicate în certificatul de înmatriculare și că conducătorul auto Constantin Meșină nu dispune de autorizația de reutilare a mijlocului de transport, comunicând acestuia că a încălcat prevederile pct. 121 lit. (a) al RCR, potrivit căruia este interzisă exploatarea vehiculului prin retragerea plăcilor cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare în cazurile în care acesta este fabricat sau reutilat nerespectându-se standardele și normativele în vigoare privind siguranța traficului rutier în legătură cu ce în privința acestuia urmează a fi întocmit un proces verbal cu privire la comiterea contravenției prevăzute de art.228 alin. (1) din Codul contravențional, adică pentru exploatarea vehiculelor reutilate fără autorizația de rigoare.*

În continuare, Constantin Meșina, acționând cu intenție directă, în scopul nedocumentării în continuare conform procedurii stabilite în vederea evitării răspunderii pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 228 alin. (1) din Codul contravențional, s-a apropiat automobilul de serviciu de model Skoda Octavia cu n/î MAI ***** cu portiera deschisă din partea dreaptă a pasagerului din față, lângă care se afla angajatul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, ***** *****, cu dispozitivul pentru întocmirea proceselor verbale cu privire la

contravenție și fără permisiunea angajaților Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, așezându-se pe marginea scaunului pasagerului din față din partea dreaptă a ridicat covorașul de sub bancheta din față a pasagerului din partea dreaptă și a plasat o bancnotă cu valoarea nominală de 100 lei cu seria și nr. F0131 924958 cu anul emiterii 2015, după ce, ieșind din mijlocul de transport specificat a solicitat de la angajatul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, ***** **, restituirea actelor sub pretextul că, deja, a făcut tot ce trebuie de făcut.

*Acțiunile lui Meșina Constantin ***** de către organul de urmărire penală au fost calificate conform semnelor infracțiunilor prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, potrivit indicilor calificativi, „coruperea activă adică, „Promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”.*

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Gladun Viorica în interesele inculpatului Meșina Constantin, a înaintat cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 7 mai 2025 și remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat că sentința primei instanțe este neîntemeiată, nemotivată și ilegală, deoarece din probatoriul cercetat și pus la baza sentinței de condamnare, în acțiunile inculpatului nu se pot desprinde elementele componente ale infracțiunii imputate.

Notează că prin sentință, instanța a reținut vinovăția inculpatului pe baza următoarelor mijloace de probă cercetate în ședința de judecată: procesul-verbal de confruntare din 15.05.2024 între martorul ***** și inculpat; procesul-verbal de confruntare din aceeași dată între martorul ***** și inculpat; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.02.2024; procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 18.03.2024; raportul de constatare tehnico-științifică nr. 74 din 01.03.2024.

Remarcă că analizând însă conținutul sentinței în raport cu probele administrate și cu învinuirea formulată de procuror, se constată că instanța de fond nu a lămurit în mod clar și definitiv modalitatea concretă a comiterii infracțiunii de corupere activă, respectiv dacă fapta constă în promisiune, oferire sau dare, chestiuni invocate de apărare la etapa cercetării judecătorești. Mai mult decât atât, atât scopul, cât și intenția actului de corupere activă nu au fost dovedite în mod

riguros de către acuzare și nici analizate corespunzător de către instanța de judecată.

Recurentul, prin apărător, a arătat că în cursul judecării cauzei penale, atât în faza de urmărire penală, cât și în cadrul dezbaterilor orale, că actul de sesizare a instanței (rechizitoriul) nu respectă cerințele art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală, întrucât formularea învinuirii este vagă, lipsită de claritate și de delimitare exactă a faptelor imputate. Dispozitivul rechizitoriului nu arată în mod clar dacă se reține promisiunea, oferirea sau darea de mijloace bănești, ceea ce a afectat legalitatea învinuirii și a dreptului la apărare.

Susține că în drept, se impune o clarificare conceptuală a elementului laturii obiective a infracțiunii prevăzută de art. 325 Cod penal, și anume:

- promisiunea presupune exprimarea intenției de a oferi un avantaj, în mod verbal, scris sau prin alt mijloc perceptibil, astfel încât să ajungă la cunoștința destinatarului;

- oferirea constă în prezentarea sau punerea efectivă la dispoziția persoanei publice a bunului necuvenit, fiind o acțiune unilaterală inițiată de corupător;

- darea implică remiterea efectivă a bunului și acceptarea acestuia de către funcționar - deci este un act bilateral, spre deosebire de promisiune și oferire;

La caz, în rechizitoriu, acuzatorul de stat a reținut în definitiv că Meșina Constantin „a dat” agenților Inspectoratului Național de Securitate Publică al MAI, ***** și ***** mijloace bănești pentru a nu întocmi proces-verbal de contravenție privind exploatarea unui vehicul reutilat fără autorizația necesară.

Precizează că în contradicție cu această învinuire, instanța de fond a reținut în sentință că inculpatul a comis fapta prin „oferire”, nu prin „dare”, și această diferență este esențială și atrage incidența dispozițiilor art. 325 Cod de procedură penală, care prevede că judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, iar modificarea învinuirii în instanță este permisă doar dacă nu agravează situația inculpatului și nu afectează dreptul la apărare.

Notează că în speță, instanța a condamnat inculpatul pentru o modalitate a faptei care nu a fost reținută în rechizitoriu. Prin aceasta, depășind limitele învinuirii și afectând dreptul la apărare, întrucât întreaga apărare s-a raportat la acuzația de „dare de mită”, nu de „promisiune” sau „oferire”. Inculpatul Meșina Constantin a fost trimis între judecată pentru săvârșirea infracțiunii de corupere activă, forma „dare de mită”, astfel cum rezultă din actul de sesizare, unde se menționează expres că acesta „a dat” mijloace bănești funcționarilor publici ***** și *****.

Menționează că instanța de fond, în schimb, a reținut că fapta a fost comisă prin „oferire”, calificare distinctă față de cea reținută în rechizitoriu. Această modificare esențială a elementului material al laturii obiective a faptei penale nu a

fost notificată apărării și nu a făcut obiectul dezbaterilor contradictorii, fiind realizată doar la nivelul sentinței, iar această manieră de soluționare a cauzei echivalează cu o condamnare pentru o faptă diferită de cea pentru care inculpatul a fost trimis între judecată, ceea ce reprezintă o gravă încălcare a dreptului la apărare și a principiului legalității procedurale.

Comunică că în cauza de față, deși inculpatul Meșina Constantin a oferit explicații relevante în legătură cu acuzația ce i s-a adus, instanța de fond nu a procedat la examinarea acestor declarații și nu a indicat motivele pentru care le-a considerat nerelevante, neveridice sau insuficiente.

Consideră că în circumstanțele expuse instanța de fond a pronunțat o hotărâre cu încălcarea dreptului la apărare, a principiului contradictorialității, a legalității procedurii penale și a egalității armelor.

Astfel, pe parcursul cercetării judecătorești, apărarea a atras atenția asupra faptului că ambii martori - agenții de patrulare ***** și ***** - au declarat constant, atât în faza urmăririi penale, cât și în instanță, că inculpatul Meșina Constantin nu le-a oferit în mod expres o sumă de bani și nu a formulat o promisiune de natură să le influențeze decizia de a nu-i întocmi proces-verbal de contravenție. Niciunul dintre acești martori nu a afirmat că inculpatul a exprimat o ofertă concretă ori că le-a dat bani cu titlu de mită, ci doar că acesta „a pus” o bancnotă în interiorul mașinii de serviciu. Or, pentru a exista infracțiunea de corupere activă, este necesară o acțiune voluntară, directă și clară de oferire a unui folos funcționarului public, însoțită de intenția corespunzătoare.

Puntează că, simpla prezență a unei bancnote de 100 de lei în mașina poliției, fără existența unui dialog, a unei promisiuni, ori a unei intenții clare manifestate de inculpat, nu poate fi asimilată cu „darea” de mită, așa cum cere norma penală. Însă, sub aspectul enunțat, instanța de fond nu a analizat critic declarațiile martorilor, deși acestea conțin contradicții semnificative, care afectează grav credibilitatea acestora și, implicit, temeinicia hotărârii.

Evidențiază că cu referire la propunerea mitei, martorul ***** a declarat inițial că inculpatul a propus bani, dar în instanță a afirmat contrariul că Meșina Constantin nu a propus o sumă, iar martorul ***** a precizat că inculpatul nu a spus că oferă ceva, ci doar că „știe ce face” și a plasat o bancnotă sub covoraș. În ce privește locul unde se aflau martorii în momentul presupusei fapte, ***** spune că se afla lângă portiera din spate, cu dotarea tehnică în portbagaj, iar ***** susține că era la mijlocul mașinii, între ușile din față și spate, cu un dispozitiv în mână. Totodată, cu privire la observarea directă a acțiunilor lui Meșina Constantin, ***** spune că a văzut cum inculpatul a lăsat o bancnotă pe podea, iar ***** afirmă că inculpatul a ridicat covorașul și a introdus ceva dedesubt, dar nu a văzut ce sumă era.

Relevă că instanța de fond nu a analizat în mod real contradicțiile dintre declarațiile martorilor și nici nu a motivat de ce le consideră credibile, în ciuda diferențelor majore de relatare a aceleiași situații. La fel, instanța nu s-a pronunțat asupra declarației inculpatului, care a negat orice intenție de oferire de mită, și nu a fost oferită o explicație privind intenția penală reținută în sarcina acestuia, care a declarat sincer că polițiștii nu i-au indicat să rămână în vehiculul stopat, după ce i s-a comunicat că i se va întocmi proces-verbal. A explicat că el a mers împreună cu polițiștii spre mașina poliției. A comunicat că deoarece portiera mașinii de poliție din față dreapta era deschisă, s-a așezat pentru a-i fi întocmit proces-verbal, așa cum se făcea pe vremuri (inculpatul are vârsta de 70 de ani) și nu cunoștea noile reguli. A coborât din mașina poliției când a văzut că polițiștii nu urcă, observând că unul din ei scrie deja ceva, dar niciunul din cei doi nu i-au cerut să coboare din automobilul poliției sau să revină la automobilul stopat pe care îl conducea. Când a coborât a declarat polițiștilor că el achită amenda, dar să nu i se ridice plăcuțele de înmatriculare. A declarat că nu a propus și nu a dat polițiștilor bani, nu s-a aplecat și nu a ridicat covorașul, iar polițiștii s-au contrazis când unul a spus că el a lăsat ceva pe podea, iar altul că el a ridicat covorașul și i-a plasat acolo, sau aceste percepții nu puteau fi diferite. A mai indicat că el avea bani în buzunare, deoarece a întors bani călătorilor, posibil să fi căzut vreo bancnotă, dar nu a observat, căci dacă observa o ridica neapărat. A mai comunicat că ***** a dat declarații false, deoarece acesta nu putea să vadă ceva, deoarece era mai în spatele automobilului de poliție.

Finalmente, apărarea punctează că în urma analizării declarațiilor date de martorii ***** și ***** , atât în cadrul confruntării, cât și în fața instanței de judecată, se evidențiază grave neclarități cu privire la modalitatea concretă de săvârșire a pretinsei infracțiuni de corupere activă. Astfel, cei doi martori nu au relatat în mod cert existența unui act de promisiune, înmânare, remitere sau predare efectivă a unei sume de bani de către inculpat către persoana cu funcție publică. Nici unul dintre martori nu a observat direct o bancnotă sau valoarea nominală a acesteia, decât după ce aceasta a fost ridicată de către grupul operativ, la un moment ulterior presupusei fapte. Așadar, simpla prezență a unei bancnote într-un loc indicat nu poate fi interpretată ca echivalent al acceptării foloaselor necuvenite.

Precizează că, există discrepanțe semnificative între declarațiile preliminare ale fiecărui martor, declarațiile date în cadrul procesului-verbal de confruntare și declarațiile date în fața instanței. Răspunsurile oferite de cei doi martori la aceleași întrebări în cadrul confruntării sunt contradictorii, ceea ce ar fi trebuit să determine organul de urmărire penală să realizeze o reevaluare critică a probatoriului, audierea suplimentară a martorilor și o motivare clară a veridicității declarațiilor

reținute. Aceste măsuri nu au fost întreprinse, deși contradicțiile au persistat, și au fost invocate de apărare în instanța de judecată.

Sintetizează că instanța de judecată nu a elucidat că inculpatul, în calitate de șofer, nu s-a opus întocmirii procesului-verbal, nu a contestat starea tehnică a vehiculului, a acceptat ca plăcuțele au fost ridicate în mod justificat, iar proprietarul nemijlocit al autovehiculului a fost cel care a adus mijlocul de transport în conformitate, a recuperat plăcuțele și a restituit inculpatului suma achitată cu titlu de amendă, ceea ce confirmă acceptarea măsurii contravenționale.

A mai opinat că cadrul legal invocat de către acuzatorul de stat, care a condus la calificarea faptei, și soluția instanței de fond în sentința recurată, nu demonstrează întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, prin faptul că nu s-a demonstrat intenția și scopul inculpatului de a comite infracțiunea de corupere, nu s-a demonstrat că banii au fost lăsați de inculpat intenționat pentru a corupe polițiștii, nu s-a demonstrat promisiunea, oferirea sau înmânarea efectivă a banilor, deci polițiștii s-au contrazis în declarații când au menționat că inculpatul a promis și a pus bani, însă nu au primit efectiv bani, cunoscând abia la ridicarea bancnotei despre nominalul bancnotei, nu s-a demonstrat acțiunea corelativă de primire a banilor de către polițiști, așa cum a fost formulată în învinuire, bancnota a fost ridicată de grupul operativ în lipsa persoanelor implicate, fapt care generează neclarități despre modul de gestionare a probelor și procedura de investigare a faptei.

Procedura de citare legal executată conform art. 447 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală.

Art. 447 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală stabilește că, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, instanța de recurs a expediat în adresa participanților la proces înștiințarea despre locul, data și ora examinării recursului, cu propunerea de a prezenta referința la recurs sau eventual a unor materiale suplimentare, însă până la termenul indicat participanții referințe ori alte acte pe caz nu au depus.

Aprecierea instanței de recurs:

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate și cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, ajunge la concluzia de a respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Gladun Viorica în interesele inculpatului Meșina Constantin, și de a menține sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 7 mai 2025, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1), pct. 1) Cod procedură penală, pot fi atacate cu recurs: 1) sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate.

Conform art. 448 Cod procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1), pct. 1, lit. a) Cod procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

În conformitate cu art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Potrivit art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Conform art. 394 alin. (1), pct. 5) Cod de procedură penală, (partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: 5) încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, motivele pentru modificarea învinuirii dacă la judecată s-a efectuat așa ceva.

În conformitate cu art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Instanța de recurs, îndubitabil stabilește că într-adevăr inculpatul Meșina Constantin se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, ori instanța de fond în mod justificat și corect a oferit apreciere tuturor probelor care au fost administrate la materialele cauzei, a analizat în ansamblu și a corelat între ele probele prezentate, a oferit posibilitatea părților de a se apăra, de a se expune.

Colegiul Penal reține că, examinând recursul și verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor administrate de instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, a constatat că, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 7 mai 2025, inculpatul Meșina Constantin a fost corect recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Pentru a ajunge la această concluzie, Colegiul Penal subliniază că instanța de fond a stabilit în mod temeinic situația de fapt și vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, acordând faptelor comise o încadrare juridică parțial corectă, în raport cu materialul probator administrat.

Inculpatul Meșina Constantin *****, vina nu a recunoscut, însă a acceptat să fie audiat în cadrul ședinței de judecată. Astfel, fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Meșina Constantin *****, a declarat că, pe 10 februarie 2024, transporta călători pe ruta 120, în jurul orei 08:30 a fost stopat de către colaboratorii de poliție, a prezentat documentele necesare. În urma controlului, aceștia au stabilit că numărul de locuri indicat în pașaportul tehnic nu corespundea cu numărul real de locuri, comunicându-i că urmează să coboare călătorii, întrucât va fi întocmit un proces-verbal de contravenție cu ridicarea plăcuțelor cu numărul de înmatriculare al vehiculului. A coborât din mașină și l-a întrebat pe polițist dacă era posibil să nu-i fie retrase plăcuțele de înmatriculare, pentru a putea continua să lucreze, menționând că era gata să achite amenda ce urma să fie stabilită. A aflat că acest lucru nu era posibil. Deoarece nimeni nu i-a interzis, s-a apropiat de mașina de poliție, a cărei ușă din față, partea dreaptă, era larg deschisă. A scos buletinul de identitate și s-a așezat pe scaunul din față, așteptând să i se întocmească procesul-verbal. Observând că polițistul nu intra în mașină, a mai stat acolo 1-2 minute, apoi a coborât. În acel moment, polițistul vorbea la telefon. După puțin timp, a apărut un alt echipaj de poliție, și s-a apropiat de mașina poliției și de colaboratorii care îl opriseră. Aceștia au preluat ceva din partea din față, dreapta, a mașinii. Apropiindu-se, a observat o bancnotă de 100 de lei moldovenești. Nu a fost identificat, nu a fost întrebat nimic și nu a semnat niciun document. I se incriminează darea de mită, acuzație cu care nu era de acord. Admite că, în momentul în care a urcat în mașină cu buletinul de identitate, avea bani în buzunar și, posibil, acea bancnotă să fi căzut fără să observe. Nu a propus, nu a oferit și nu a dat bani, întrucât nu avea niciun motiv, deoarece nu este proprietarul mașinii iar responsabilitatea pentru reutilare nu-i aparține, el fiind doar un simplu șofer care lucra pe acel vehicul. La ședința de judecată din 18 februarie 2025, instanța i-a oferit posibilitatea să adreseze întrebări martorului *****. Și l-a întrebat pe acesta dacă i-a dat bani, iar martorul a răspuns că nu i-a fost dat niciun ban, ceea ce este adevărat. Presupune, că din cauza stării emoționale tensionate, fiind insultat de către călători care solicitau restituirea banilor sau să fie duși la destinație, nu a fost suficient de atent. Poliția îi comunicase că va fi întocmit un proces-verbal de contravenție cu ridicare a plăcuțelor de înmatriculare. A depășit vârsta de 70 de ani, are stagiul de muncă de peste 40 de ani, până la monent nu s-a mai întâlnit cu astfel de siutuații. Speră că instanța va lua în considerare, că nu a dat bani să obțin pentru a obține careva favoruri. Procesul verbal cu privire la contravenție l-a achitat deși nu era vina sa. Referitor la faptul că unul din martori a spus că eu am zis că dau

bani, eu am spus că afirm să achit amenda, eu n-am propus bani pentru a nu întocmi actul de constatare și sancționare contravențional, despre ce a zis martor *****. În legătură cu afirmația unuia dintre martori, conform căreia ar fi spus că dă bani, doar a afirmat că este gata să achite amenda. Nu a oferit bani pentru a evita întocmirea actului de constatare și sancționare contravențională, așa cum afirmase martorul *****.

La întrebarea apărătorului, inculpatul a declarat că, după ce i s-a comunicat că va fi întocmit procesul-verbal privind contravenția, nu a primit indicația de a rămâne în propria mașină și nu i s-au impus alte interdicții. În mod obișnuit, la întocmirea actelor, se așeza în mașina poliției, alături de ofițer, sau lângă portbagajul autospecialei, unde se completa și i se explica despre amendă. S-a așezat în mașina poliției așteptând întocmirea procesului-verbal, așa cum se proceda anterior. Niciunul dintre colaboratori nu i-a solicitat să coboare din mașină. Nimeni din polițiști nu i-a cerut bani, nici el nu a oferit. Se afla la aproximativ 2 metri distanță de mașină, nu a discutat cu niciunul dintre polițiști. A ieșit și s-a dus în spatele vehiculului pentru a-i fi întocmit procesul-verbal. A achitat amenda personal, ulterior banii i-au fost returnați de către proprietarul mașinii. Nu a observat ca cineva dintre polițiști să-l filmeze. Își amintea că polițistul ***** vorbea la telefon, iar ***** scotea numerele de înmatriculare de pe vehiculul cu care sosise. În momentul în care ieșea din mașină, ***** se afla în fața vehiculului, iar ***** în spatele acestuia. Avea bani în buzunare și oferise rest călătorilor, obișnuind să țină bancnotele în buzunare separate, în funcție de valoare. Nu observase bancnota căzută, altfel ar fi ridicat-o. Se concentra în acel moment asupra plăcuțelor de înmatriculare și era într-o stare tensionată.

La întrebarea procurorului, inculpatul a declarat că, nu îi cunoștea pe ***** și ***** până în momentul opririi. ***** se afla în spatele mașinii, iar el nu știa cum ar fi putut observa ceva. Este posibil ca bancnota să fi căzut când a scos buletinul, iar ***** fiind la 2 metri de partea pasagerului și vorbind la telefon, să o fi observat. Nu a fost întrebat de către colaboratorii de poliție ce făcea în mașină. Procesul-verbal de ridicare a bancnotei nu i-a fost prezentat și nu a semnat niciun document. Nu i s-au adresat întrebări și nu i s-a spus că este identificat, dar presupune că identificarea s-a făcut pe baza actelor prezentate.

Vinovăția inculpatului Meșina Constantin în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin cumulul probelor administrate de organul de urmărire penală și cercetate în instanța de judecată, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

- **declarațiile martorului** ***** ***** , care a comunicat că, la data de 10.02.2024, fiind implicat la serviciu de zi în comun cu colegul ***** ***** , pe sectorul Botanica din mun. Chișinău, cu autospeciala „MAI *****” către orele 08:30-09:00 pe str. Burebista a fost stopat automobil de model Mercedes-Benz, nu-

și amintește exact numărul de înmatriculare, însă ceva ca „KM.....”. La volan s-a dovedit a fi cet. Meșină Constantin. Conform certificatului de înmatriculare reutilat, numărul de scaune era modificat. Colegul s-a apropiat de el pentru a anunța despre acest fapt, a prelua actele și documenta. A luat actele și s-a apropiat de automobilul de serviciu ca să preia tableta (planșet electronic) pentru perfectarea procesului verbal cu privire la contravenție în format electronic, ulterior s-a apropiat conducătorul auto de patrula specială și a văzut că a lăsat ceva în partea dreaptă, din câte își amintește pe partea de jos a scaunului din față - dreapta, predestinat pasagerului din față. Colegul a atenționat că acțiunile date sunt ilegale și a anunțat imediat grupa operativă. În timp de 30 min s-a apropiat grupa operativă pentru documentarea cazului. A fost ridicată sumă bănească în mărime de 100 de lei.

La întrebarea procurorului, martorul a declarat că, colaboratorul ce întocmea procesul-verbal era în partea din față a mașinii amplasat, iar el era în spatele mașinei. Nimeni nu a dat indicații șoferului să vină să se așeze în automobilul de serviciu al poliției, acest lucru este interzis. A observat că Meșină Constantin a lăsat ceva în mașină, mai întâi observat colegul. Discuția dintre șofer și colaborator, era ca șoferul să plece să se așeze în mașina s-a și după ce colegul întocmește procesul verbal cu privire la contravenție conform prevederilor art. 228 alin. (1) din Cod contravențional, privind reutilizarea vehiculului. Însă inculpatul a făcut ce a făcut. Inculpatul a spus că știe mai bine ce face la atenționarea să se întoarcă la mașina personală. Personal nu a solicitat inculpatului să se așeze în mașina de poliție, de șofer s-a apropiat colegul său. L-a întrebat pe șofer ce face, colegul său i-a spus că nu se poate, inculpatul a spus că știe ce face, a comunicat că era scopul să nu-i întocmească proces verbal cu privire la contravenție. Inculpatului totuși i-a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție conform prevederilor art. 228 alin. (1) din Cod contravențional. Plăcuțele de înmatriculare a mașinii au fost ridicate de coleg. Nu era dotat cu cameră de bord. Nu a văzut careva pasageri în mașina inculpatului, nu cunoaște dacă era ceva în interior. Inculpatul singur s-a apropiat de dînșii (colaboratori). Altcineva pe lângă inculpat nu s-a apropiat de mașina poliției.

La întrebarea apărătorului, martorul a declarat că, nu a văzut careva pasageri în mașina inculpatului și nu cunoaște dacă era ceva în interiorul mașinii. Inculpatul singur s-a apropiat de dînșii. Altcineva pe lângă inculpat nu s-a apropiat de mașina poliției. Colegul a văzut din start că mașina este reutilată, el s-a uitat în interiorul mașinii, din momentul când colegul anunțase de motivul perfectării procesului verbal cu privire la contravenție, șoferul s-a apropiat imediat urmărind colegul. Personal nu a auzit ca Meșina Constantin să promită anumite favoruri sau să propună în schimbul neîntocmirii procesului verbal cu privire la contravenție. A văzut cum inculpatul s-a așezat în partea dreaptă a mașinii și a plasat ceva, nu a

văzut exact ce a plasat. Din locul în care eram poziționat vedea clar acțiunile lui Meșina Constantin, anume cum s-a așezat pe bancheta din fața din dreapta și a plasat ceva sub covoraș. Declarațiile date la etapa urmăririi penale sunt scrise de dînsul. Inculpatul a obiectat asupra procesului verbal cu privire la contravenție. Dispozitivul pentru întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție este amplasat pe bancheta din față a patrului speciale.

- *declarațiile martorului ******, care a comunicat că, la data de 10.02.2024 fiind implicat în serviciu de menținere a ordinii publice și circulației rutiere împreună cu colegul său ***** în jurul orelor 08:30 – 08:35 aflându-se în sectorul Botanica din mun. Chișinău, str. Burebista 18, a stopat un microbuz de model Mercedes, unde apropiindu-se de unitatea de transport legitimându-să a solicitat să-i fie prezentate actele referitoare la transport și permisul de conducere. Fiindu-i înmânate actele, a constatat că șoferul este Meșina Constantin, pe care îl recunoaște în sala de ședință. Examinând actele transportului a constatat că numărul de scaune pentru pasageri nu coincide cu numărul indicat în certificat de înmatriculare. Astfel a constatat că unitatea de transport este reutilizată fără certificarea necesară, fapt despre ce a informat șoferul, înștiințându-l că-i întocmește proces verbal cu privire la contravenție. I-a comunicat șoferului să rămână în unitatea de transport și să aștepte. Deplasându-se la unitatea de transport pentru a întocmi proces verbal, în autospeciala MAI, luând dispozitivul pentru a întocmi proces verbal, pe care l-a întocmit lângă unitatea de transport, portiera din dreapta pentru pasager rămânând deschisă. În timp ce întocmea procesul verbal, de dînșii s-a apropiat domnul și așezându-se pe banchetă, a ridicat covorașul și a plasat ceva sub el, după ce a plasat, a ieșit din mașină 5 și i-a spus să-i restituie actele, I-a răspuns șoferului că întocmește procesul verbal, iar acesta ia zis că știe ce face și că nu este ca ceilalți. Ulterior a închis unitatea de transport, a apelat „SNUAU 112” pentru a denunța cele întâmplate. Cînd a sosit grupa operativă din cadrul IP Botanica, a înțeles că ultimul a plasat mijloace bănești și anume suma de 100 de lei.

La întrebarea procurorului, martorul a declarat că aparatul pentru întocmirea procesului verbal, este planșetul de serviciu. Nu este specificat unde se află obligatoriu, era plasat între banchetă și cotiera din partea pasagerului. Șoferul a urcat în auto-specială MAI a plasat ceva sub covoraș și a ieșit, totul era rapid, șoferului nu a fost solicitat să se apropie sau să se așeze în autospecială. A văzut că șoferul a plasat sub covoraș bancnotă, însă nu a observat cantitatea și nominalul. În final a întocmit proces verbal cu privire la contravenție. Avea în dotare „Bodycamera”, nu cunoaște dacă ceva sa filmat cu ea, o parte din cele petrecute a filmat pe telefonul său. Nu-și amintește dacă a comunicat colaboratorilor de poliție despre înregistrare și dacă aceasta a fost ridicată. Urmează să verifice dacă are înregistrarea, dacă este o prădă.

La întrebarea apărătorului, martorul a declarat că, Meșina Constantin nu i-a propus nici un beneficiu, material pentru a nu-i întocmi procesul verbal după ce l-a anunțat că merge să-i întocmească actul de constatare a contravenției. Procesul verbal cu privire la contravenție se întocmește în dependență de caz, între 5-15 min, depinde cât de încărcat este sistemul prin care operează. Când Meșina Constantin s-a apropiat de autospecială, deja întocmea procesul verbal, eram concentrat în completare în sistem și nu am observat pînă la ultimul ce a făcut. În timp ce întocmea procesul verbal, Meșina Constantin a solicitat să-i restituie lui actele, comunicând că știe ce face și că nu este ca restul. Aceasta a fost după ce a plasat în autospeciala MAI bancnota. Personal a observat momentul că a banii se plasau sub covoraș, de unde a scos banii și de care erau, nu a văzut. Referitor la ușa din față a pasagerului deschisă, se practică diferit, să fie închisă, întredeschisă sau deschisă, de la caz la caz. Consideră că Meșina Constantin s-a apropiat de autospecială timp de cîteva minute din momentul cînd a început să întocmească procesul verbal cu privire la contravenție, mai exact nu poate comunica. Când Meșina Constantin a spus că știe ce face, nu a promis nici o sumă de bani. Crede că Meșina Constantin, cu expresia că „știe ce face”, s-a referit, la plasarea sub covoraș a bancnotei, nu a specificat ce anume avea în vedere. Personal i-a comunicat șoferului că i se întocmește proces verbal, cînd spunea că știe ce face. Nu a reușit să-i comunice că ceea ce face este ilegal, or cînd a observat, ultimul deja a făcut totul și a menționat că nu este ca restul. Pentru activarea camerei de corp durează 2-3 minute, cu telefonul era mai ușor de filmat, întrucît era lîngă mîină. Nu a ascuns faptul că sunt înregistrări foto-video, a uitat și a declarat din momentul cînd și-a amintit.

La întrebarea inculpatului, martorul a declarat că inculpatul nu i-a propus careva mijloace bănești. I-a comunicat inculpatului să nu părăsească unitatea de transport pe care o conducea.

- ***procesul-verbal de confruntare din 15.05.2024***, prin care, a fost efectuată confruntarea între martorul ***** și învinuitul Meșina Constantin în prezența apărătorului Gladun Viorica, împuternicit prin mandatul seria MA nr.***** din 20 martie 2024. Conform confruntării, bănuitul a relatat și a confirmat că a urcat în automobilul de serviciu al poliției și anume pe bancheta din față a automobilului de serviciu din partea dreaptă. Astfel, la acest fapt bănuitul a comunicat că, cînd s-a urcat pe bancheta din față a automobilului de serviciu a cărui portieră era deschisă, a urcat pentru a i se întocmi procesul verbal cu privire la contravenție. Înainte de aceasta a întors banii la călători, și s-a așezat în mașina acestora ca să-i întocmească procesul verbal, bani avea în buzunare, dar el n-a propus bani acestora și nici nu a dat acestora bani. Comunicînd că nu i-a fost făcută observație, el a mers direct la mașina acestora deoarece ușa era deschisă și el a urcat direct în mașina lor pe bancheta din față ca să fie întocmit procesul verbal

cu privire la contravenție. Meșina Constantin, fiind întrebat care a fost necesitatea de a urca în automobilul de serviciu a poliției fără cerința sau permisiunea acestora?. Acesta a relatat că fiindcă ușa era deschisă după cum a menționat supra el a urcat ca să-i fie întocmit procesul verbal cu privire la contravenție. Totodată, comunicând că în mașina de poliție nu era nimeni, el era singur așezat pe bancheta din față a automobilului de serviciu a polițiștilor. Fiind întrebat cum explică faptul că ulterior ce a coborât din automobilul de serviciu și anume de pe bancheta din față, au fost depistați și ridicați anume din acest loc mijloace bănești în sumă de 100 lei?. Acesta a relatat că, în momentul când a intrat în automobilul de serviciu, el atunci avea bani în buzunar, însă el atunci n-a oferit sau propus colaboratorilor careva mijloace bănești. Nu cunoaște cum ulterior acolo unde el a urcat au fost depistați mijloace bănești, presupune sau putea să se întâmple ca aceste mijloace bănești să fi căzut din buzunarul său, deoarece ei nu erau așezați bine în buzunar. Fiind întrebat în momentul când a urcat în automobilul de serviciu al poliției pe bancheta din față în buzunare ce bancnote a avut ?. Nu-și amintește cu certitudine, banii au fost puși în buzunare la întâmplare, aceștia nu au fost numărați și nici sortați. Presupune că în buzunar a avut bancnote de 100 sau 200 lei MDL. La rândul său în cadrul confruntării, martorul a relatat că anume persoana respectivă a fost cea care a plasat mijloacele bănești în zona covorașului de sub bancheta din față pentru că acestuia să nu-i fie întocmit procesul verbal cu privire la contravenție. Totodată, comunicând că persoana respectivă a făcut o propunere în acest sens. Suplimentar a relatat că persoanei respectivă nu i-a fost comunicat nici de dânsul sau de coleg ca să urce în automobilul de serviciu. Mai mult ca atât, în automobilul de serviciu nu se mai urcă nimeni, contravenienții nu urcă în automobilul de serviciu. Iar acesta a urcat în automobilul de serviciu contrar cerințelor colaboratorilor, în acest sens de către colaboratorii de poliție iau fost făcută observație, deoarece persoana nu a fost invitată la automobilul de serviciu (f.d.148-156);

- ***procesul-verbal de confruntare din 15.05.2024***, prin care a fost efectuată confruntarea între martorul ***** și învinuitul Meșina Constantin în prezența apărătorului Gladun Viorica, împuternicit prin mandatul seria MA nr.***** din 20 martie 2024. Conform confruntării, bănuitul a relatat și a confirmat că a urcat în automobilul de serviciu al poliției și anume pe bancheta din față a automobilului de serviciu din partea dreaptă. Astfel, la acest fapt bănuitul a comunicat că, când s-a urcat pe bancheta din față a automobilului de serviciu a cărui portieră era deschisă, a urcat pentru a i se întocmi procesul verbal cu privire la contravenție. Înainte de aceasta a întors banii la călători, și s-a așezat în mașina acestora ca să-i întocmească procesul verbal, bani avea în buzunare, dar el n-a propus bani acestora și nici nu a dat acestora bani. Comunicând că Nu, i-a fost făcută observație, el a mers direct la mașina acestora deoarece ușa era deschisă și el

a urcat direct în mașina lor pe bancheta din față ca să fie întocmit procesul verbal cu privire la contravenție. În acest moment cet. Meșina Constantin, fiind întrebat care a fost necesitatea de a urca în automobilul de serviciu a poliției fără cerința sau permisiunea acestora?. Acesta a relatat că fiindcă ușa era deschisă după cum a menționat supra el a urcat ca să-i fie întocmit procesul verbal cu privire la contravenție. Totodată, comunicând că în mașina de poliție nu era nimeni, el era singur așezat pe bancheta din față a automobilului de serviciu a polițiștilor. Fiind întrebat Cum explică faptul că ulterior ce a coborât din automobilul de serviciu și anume de pe bancheta din față, au fost depistați și ridicați anume din acest loc mijloace bănești în sumă de 100 lei?. Acesta a relatat că, în momentul când a intrat în automobilul de serviciu, el atunci avea bani în buzunar, însă el atunci n-a oferit sau propus colaboratorilor careva mijloace bănești. Nu cunoaște cum ulterior acolo unde el a urcat au fost depistați mijloace bănești, presupune sau putea să se întâmple ca aceste mijloace bănești să fi căzut din buzunarul său, deoarece ei nu erau așezați bine în buzunar. Fiind întrebat în momentul când a urcat în automobilul de serviciu al poliției pe bancheta din față în buzunare ce bancnote a avut?. Nu-și amintește cu certitudine, banii au fost puși în buzunare La întâmplare, aceștia nu au fost numărați și nici sortați. Presupune că în buzunar a avut bancnote de 100 sau 200 lei NDL. La rândul său în cadrul confruntării, martorului fiind-ui adresată întrebarea în acel moment, persoana din fața Dvs, a propus careva mijloace bănești ca în privința lui să nu fie întocmit procesul verbal cu privire la contravenție?. Acesta a relatat că nu a spus că dă ceva, el la acel moment, persoana a comunicat că știe ce face, a mers la automobilul de serviciu de poliție, și a plasat sub covorașul automobilului de serviciu a banchetei din față dreapta mijloace bănești ca acestuia să nu-i fie întocmit procesul verbal cu privire la contravenție. La întrebarea sa de ce el a făcut asta, acesta a comunicat că el știe ce face și el nu este ca restul. A văzut cum persoana din fața sa, s-a așezat pe bancheta din față dreapta a automobilului de serviciu și anume pe marginea scaunului și a văzut cum în acel moment persoana din fața sa, a ridicat covorașul de sub banchetă și a plasat o bancnotă. Atunci n-a observat ce bancnotă era. A aflat că acolo a fost plasată de către persoana din fața sa o bancnotă cu nominalul de 100 lei deja la parvenirea grupeii operative. Persoana a plasat aceste mijloace bănești pentru a nu-i fi întocmit proces verbal. El atunci l-a întrebat de ce a făcut asta, la care persoana din fața sa a comunicat că el știe ce face deoarece nu este prima zi la volan și știe ce face și cum trebuie să fie bine. Totodată a relatat că, când a stopat mijlocul de transport, colegul său a coborât din automobilul de serviciu de pe bancheta din față a pasagerului din dreapta, a lăsat ușa deschisă, iar la momentul în care persoana din fața sa a urcat în mașina de serviciu el cu colegul său se aflau afară, lângă automobilul de serviciu și anume la mijlocul automobilului de serviciu, adică între portiera din față și cea din spate din partea dreaptă. În acel moment el avea în mână

dispozitivul din dotare pentru întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție. Totodată, martorul a relatat că persoanei nu i-a fost comunicat nici într-un caz ca să urce în automobilul de serviciu și anume pe bancheta din față. Iar în momentul stopării mijlocului de transport persoanei din față sa în acel moment i-a fost comunica ca să stea în automobilul său personal și să aștepte. Iar, mijloacele bănești au fost plasate sub colțul drept al covorașului de sub bancheta din față a pasagerului din dreapta a automobilului de serviciu. Totodată martorul a relatat că el nu i-a cerut ca conducătorul auto să-i urmeze la automobilul de serviciu, deoarece el a venit la automobilul de serviciu s-a așezat a plasat banii și s-a ridicat. A mai adăugat că da, a văzut cum i-a plasat referindu-se la mijloacele bănești. Iar colegul său era lângă dînsul, însă nu cunosc dacă a văzut acest moment. Suplimentar, comunicând că el a văzut concret cum Meșina Constantin, a plasat sub covorașul de sub bancheta din față a automobilului de serviciu o bancnotă, n-a văzut ce nominal avea, dar a văzut cu siguranță cum i-a plasat singur, nominalul bancnotei a aflat-o ulterior la parvenirea grupei operative (f.d.160-169);

- ***procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.02.2024***, prin care, din automobilul de serviciu al poliției de model Skoda cu n/î MAI *****, și anume de sub covorașul de sub bancheta din față a pasagerului din partea dreaptă a fost depistată și ridicată o bancnotă cu nominalul a 100 lei MDL cu seria F0131, care a fost ambalată și sigilată într-un plic de culoare albă (f.d. 6-15);

- ***procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 18.03.2024***, în rezultatul căruia au fost supuse cercetării copia procesului verbal cu privire la contravenție din 10.12.2024, anexat la materialele cauzei penale (f.d. 68);

- ***raport de constatare tehnico-științifică nr.74 din 01.03.2024***, potrivit concluziilor căruia, 1 (una) bancnotă cu nominalul de 100 (una sută) lei MDL, cu seria și numărul F0131 924958 cu anul emiterii 2015, ridicată prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 februarie 2024, din automobilului de serviciu al poliției de model Skoda cu n/î MAI *****, de sub covorașul de sub bancheta din față a pasagerului din partea dreaptă - corespunde după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnote autentice (f.d. 30-33).

Colegiul Penal constată că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Meșina Constantin art. 325 alin. (1) din Codul penal – coruperea activă adică, „Promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau

pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”.

Colegiul Penal remarcă că partea apărării solicită achitarea inculpatului Meșina Constantin, pe motiv că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii și anume latura obiectivă și subiectivă, prin urmare instanța de recurs urmează să analizeze elementele infracțiunii de corupere activă pentru a demonstra existența acestora prin prisma probelor administrate pe caz.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) din Codul penal, îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice.

În speță, prin fapta comisă, inculpatul Meșina Constantin a adus atingere acestor relații sociale, încercând să influențeze activitatea agenților INSP prin oferirea unei sume de bani în scopul neîntocmirii unui proces-verbal contravențional, deturnând astfel funcția publică de la scopul său legal.

Obiectul material al infracțiunii îl constituie remunerația ilicită oferită persoanei publice, iar în speță, obiectul material este reprezentat de suma de 100 lei, transmisă de către Meșina Constantin agenților de patrulare în scopul influențării îndeplinirii atribuțiilor lor de serviciu.

Latura obiectivă a infracțiunii analizate constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

În cadrul urmăririi penale, a fost demonstrat dincolo de orice dubiu rezonabil că Meșina Constantin a comis infracțiunea în cauză, fapt demonstrate în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și anume:

În speță, acțiunea ilicită a inculpatului Meșina Constantin constă în oferirea directă a sumei de 100 lei agenților INSP, în scopul vădit de a evita răspunderea pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 228 alin. (1) din Codul contravențional.

Prin urmare, latura obiectivă se mai confirmă și prin declarațiile **martorului** ***** care a comunicat că: *a luat actele și s-a apropiat de automobilul de serviciu ca să preia tableta (planșet electronic) pentru perfectarea procesului verbal cu privire la contravenție în format electronic, ulterior s-a apropiat conducătorul auto de patrula specială și a văzut că a lăsat ceva în partea dreaptă, din cîte își amintește pe partea de jos a scaunului din față - dreapta, predestinat pasagerului din față. Colegul a atenționat că acțiunile date sunt ilegale și a anunțat imediat grupa operativă. În timp de 30 min s-a apropiat grupa operativă*

pentru documentarea cazului. A fost ridicată sumă bănească în mărime de 100 de lei. Totodată, fapta infracțională a fost confirmată și de către martorului *****
*****, care a menționat că i-a comunicat șoferului să rămână în unitatea de transport și să aștepte. Deplasându-se la unitatea de transport pentru a întocmi proces verbal, în autospeciala MAI, luând dispozitivul pentru a întocmi proces verbal, pe care l-a întocmit lângă unitatea de transport, portiera din dreapta pentru pasager rămânând deschisă. În timp ce întocmea procesul verbal, de dânsii s-a apropiat domnul și așezându-se pe banchetă, a ridicat covorașul și a plasat ceva sub el, după ce a plasat, a ieșit din mașină 5 și i-a spus să-i restituie actele, I-a răspuns șoferului că întocmește procesul verbal, iar acesta ia zis că știe ce face și că nu este ca ceilalți. Ulterior a închis unitatea de transport, a apelat „SNUAU 112” pentru a denunța cele întâmplate. Când a sosit grupa operativă din cadrul IP Botanica, a înțeles că ultimul a plasat mijloace bănești și anume suma de 100 de lei. Iar, prin **procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.02.2024**, s-a stabilit că din automobilul de serviciu al poliției de model Skoda cu n/î MAI *****
*****, și anume de sub covorașul de sub bancheta din față a pasagerului din partea dreaptă a fost depistată și ridicată o bancnotă cu nominalul a 100 lei MDL cu seria F0131, care a fost ambalată și sigilată într-un plic de culoare albă (f.d. 6-15).

Toate aceste probe, declarațiile martorilor oculari și ale inculpatului, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 februarie 2024, precum și procesul-verbal de cercetare și expertiza bancnotei - demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil că învinuitul a săvârșit acțiunea de oferire a unei sume de bani unor persoane publice, pentru a le determina să nu îndeplinească un act în exercițiul funcției, respectiv întocmirea procesului-verbal contravențional.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenția directă, demonstrată prin comportamentul inculpatului și declarațiile martorului. Așadar în scop de evitarea răspunderii pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 228 alin.(1) din Codul contravențional, Meșina Constantin a oferit suma de 100 lei agenților INSP pentru ca aceștia să nu-i întocmească procesul-verbal cu privire la contravenție. Ori, agenții de patrulare au afirmat că Meșina Constantin s-a apropiat de automobilul de serviciu de model Skoda Octavia cu n/î MAI ***** cu portiera deschisă din partea dreaptă a pasagerului din față, lângă care se afla angajatul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, ***** *****, cu dispozitivul pentru întocmirea proceselor verbale cu privire la contravenție și fără permisiunea angajaților Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, așezându-se pe marginea scaunului pasagerului din față din partea dreaptă a ridicat covorașul de sub bancheta din față a pasagerului din partea dreaptă și a plasat o bancnotă cu valoarea nominală de 100 lei cu seria și nr. F0131 924958 cu anul emiterii 2015, după ce, ieșind din mijlocul de transport specificat a solicitat de

la angajatul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, *****
*****, restituirea actelor sub pretextul că, deja, a făcut tot ce trebuie de făcut.

Prin urmare, se atestă că s-a confirmat cu certitudine existența elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate lui Meșina Constantin, astfel achitarea de infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal în sensul dat nu poate exista.

Colegiul remarcă că instanța de fond la individualizarea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 din Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Așadar, potrivit prevederilor art. 61 alin.(1) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Iar, potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Iar, potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Cerința stabilită la art. 75 alin. (1) Cod penal de a aplica o pedeapsă echitabilă constituie de fapt o cerință a principiului echității în dreptul penal care obligă instanța să-i aplice infractorului o pedeapsă legală și individualizată, capabilă de a restabili echitatea socială și de a realiza celelalte scopuri ale pedepsei penale (art. 61 alin. (2) Cod penal).

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedepsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Aplicarea pedepsei penale presupune o dublă exigență: respectarea legalității și asigurarea unei just individualizări. Legalitatea sancțiunii implică faptul că instanța este obligată să se încadreze în limitele prevăzute de norma de incriminare din Partea specială a Codului penal, dar și să respecte principiile generale statuate în Partea generală, inclusiv cele privind proporționalitatea și scopul educativ-preventiv al pedepsei.

Individualizarea pedepsei presupune, în concret, alegerea unei măsuri coercitive care să corespundă gravității faptei, pericolozității sociale a inculpatului și circumstanțelor cauzei, astfel încât sancțiunea să îndeplinească o funcție de restabilire a ordinii de drept încălcate și, totodată, să contribuie la reeducarea inculpatului și prevenirea săvârșirii altor infracțiuni.

Instanța subliniază că sancțiunea trebuie să producă un impact real asupra conștiinței juridice a inculpatului, să îi transmită ferm mesajul că încălcarea legii atrage consecințe clare și inevitabile, iar în același timp să prevină comiterea altor fapte de aceeași natură. Prin urmare, pedeapsa aplicată trebuie să se înscrie în limitele prevăzute de lege, dar și să răspundă exigențelor unei sancționări echitabile, proporționale și utile din punct de vedere social.

Infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal la momentul comiterii infracțiunii prevedea sancțiunea cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

În corespundere cu prevederile art. 16 Cod penal, infracțiunile săvârșite de către Meșina Constantin se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare.

Colegiul reține că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante prevăzute de art. 76 și art. 77 din Codul penal în privința inculpatului Meșina Constantin.

Subsecvent, instanța de recurs, analizând criteriile legale de individualizare a pedepsei, urmează să țină seama atât de circumstanțele concrete ale săvârșirii faptei, cât și de datele ce caracterizează persoana inculpatului. În acest sens, se impune subliniat că instanța de fond a reținut în mod corect lipsa antecedentelor penale, aspect ce atestă un comportament anterior conform cu normele de conviețuire socială și o conduită ce nu indică persistență infracțională. Această împrejurare constituie un element esențial în evaluarea gradului de pericol social al inculpatului, demonstrând că fapta dedusă judecății reprezintă o manifestare izolată și accidentală în parcursul său de viață.

Totodată, natura infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal constând în promisiunea, oferirea sau darea unor bunuri, servicii, privilegii ori avantaje necuvenite unei persoane publice pentru a influența exercitarea atribuțiilor de serviciu reclamă, desigur, o reacție penală fermă din perspectiva principiului integrității funcției publice. Cu toate acestea, aplicarea sancțiunii trebuie să fie proporțională cu intensitatea pericolului social concret, care, în speță, se situează la un nivel redus. Din probele administrate rezultă că inculpatul nu a urmărit producerea unor consecințe grave și nici nu a generat efectiv o alterare a funcționării autorității publice implicate. Fapta nu a produs un prejudiciu material, nu s-a soldat cu obținerea unui folos necuvenit, iar reacția promptă a organelor competente a împiedicat orice potențial impact asupra activității persoanei publice vizate.

Prin raportare la limitele prevăzute de lege amenda cuprinsă între 500 și 1500 unități convenționale orientarea către minimul special reprezintă soluția cea mai adecvată, întrucât reflectă echilibrul necesar între exigența sancționării faptelor de corupție și obligația de a individualiza pedeapsa în funcție de gravitatea concretă a faptei și persoana inculpatului. O sancțiune mai severă ar depăși nivelul necesar pentru atingerea scopului pedepsei, generând un dezechilibru între răul produs și reacția statului. Prin urmare, aplicarea unei amenzi minime apare ca fiind nu doar justificată, ci și absolut suficientă pentru a preveni reiterarea comportamentului ilicit și pentru a reafirma valorile protejate de legea penală.

Pentru motivele expuse, Colegiul Penal va respinge recursul declarat de avocatul Gladun Viorica în interesele inculpatului Meșina Constantin, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 7 mai 2025 este legală și întemeiată, iar temeiuri de casare a sentinței nu au fost reținute.

În conformitate cu art. art. 437 alin. (1), pct. 1), 448, 449 alin. (1), pct. 1), lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

DE C I D E:

Recursul declarat de avocatul Gladun Viorica în interesele inculpatului Meșina Constantin împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 7 mai 2025, adoptată în cauza penală privindu-l pe **Meșina Constantin *******, se respinge ca fiind nefondat, menținând hotărârea atacată fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Bulhac Ion

Judecător

Pîslariuc Vitalie

Judecător

Mămăligă Natalia